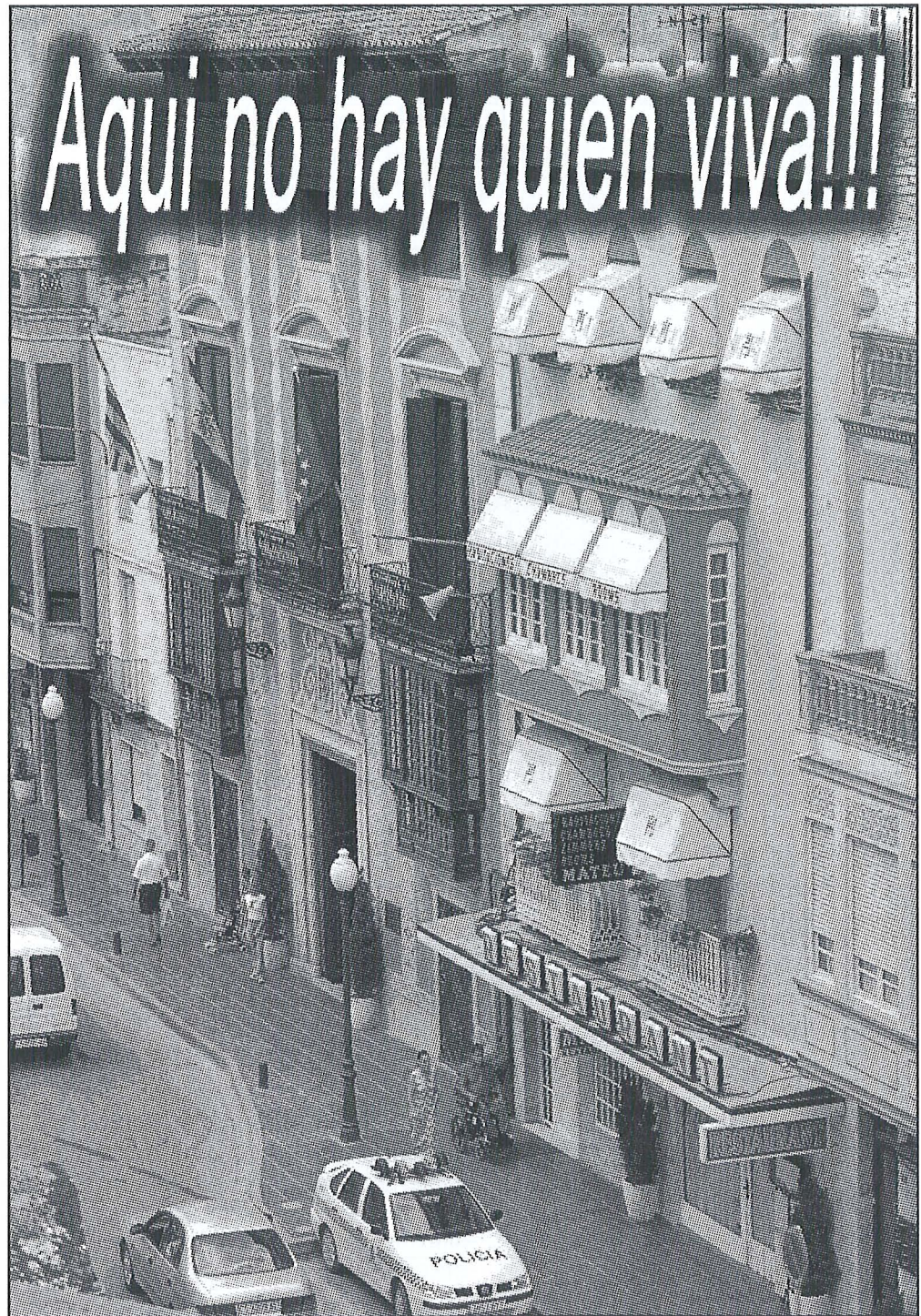

l'aveu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 20 de maig de 2005 • Núm. 485 • Any X • 0.75 Euros

NATACIÓ: El CN Benicarló queda quart per equips al trofeu Sant Pasqual a Vila-real

L'Ajuntament vol endurir les sancions contra les infraccions urbanístiques

Benihort inaugura solemnement les noves instal·lacions al Collet

485

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La nostra ciutat s'ha plantat gairebé en els 25.000 habitants i precisa d'una urgent remodelació dels llocs públics on es donen serveis als ciutadans

EL TEMA

Denuncien que el nou ajuntament no permet l'excel·lència en l'atenció als ciutadans de la nostra ciutat

MEDI AMBIENT

Pere Bausà parla d'aquelles persones que viuen del cuento amb les seues xarrades

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El Juvenil no va tindre sort amb els resultats i no promocionarà

25.000, ja?

Quan no fa ni sis mesos que La Veu publicava en portada que "ja som vint-i-quatre mil", les dades de l'últim padró municipal han tornat a variar de manera espectacular. Benicarló ha arribat a la xifra de 24.643 habitants empadronats després del procés de regularització d'immigrants, que constitueixen el 20% del total d'habitants. En la nostra ciutat, s'han tramitat mil sis-cents vuitanta expedients de regularització, que han elevat la xifra d'estrangers empadronats en la ciutat fins als quatre mil cent.

Mil sis-cents d'ells procedeixen del Marroc. Els equatorians els segueixen en importància, amb set-cents quaranta-tres empadronats. D'altra

banda, els romanesos són quatre-cents vuitanta-sis i els colombians, dos-cents quaranta-cinc. Els ciutadans benicarlondos procedents de Romania són cent noranta-quatre.

L'arribada de més gent a la nostra ciutat i poder-los atendre, degudament, amb els mateixos serveis és ara impossible. Els ajuntaments necessiten de més finançament per a les noves necessitats i la col·laboració d'entitats superiors per tal de adaptar-se a les necessitats sobrevingudes.

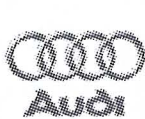
Nous auditoris, nou ajuntament, centres de salut i noves biblioteques es fan urgents front a les xapusses i a les despeses poc meditades. Toca renovar-se.

CARXOFA: Un bon basquet de carxofes per als xiquets que tant ALTRUISTAMENT van ser els actors de l'obra de teatre "Nuestra Natacha" i que a més ho van fer la mar de bé. Fem extensiva aquesta carxofa per al públic que va omplir l'auditori.

CARXOFA: ½ mv2 (sent m=548 Kp i v=36m/s) carxofes amb molta energia cinètica per a Miguel Sanz Aduna de l'IES Joan Coromines que entre quasi 5000 participants en el Premi Cangur va quedar el 4t. Molt bé xiquet, de ben segur que de cap pots treure el número de carxofes que et donem.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

L'ajuntament és un edifici obsolet

La massiva arribada de població ha posat de manifest les mancances de l'edifici per adequar-se a les necessitats actuals

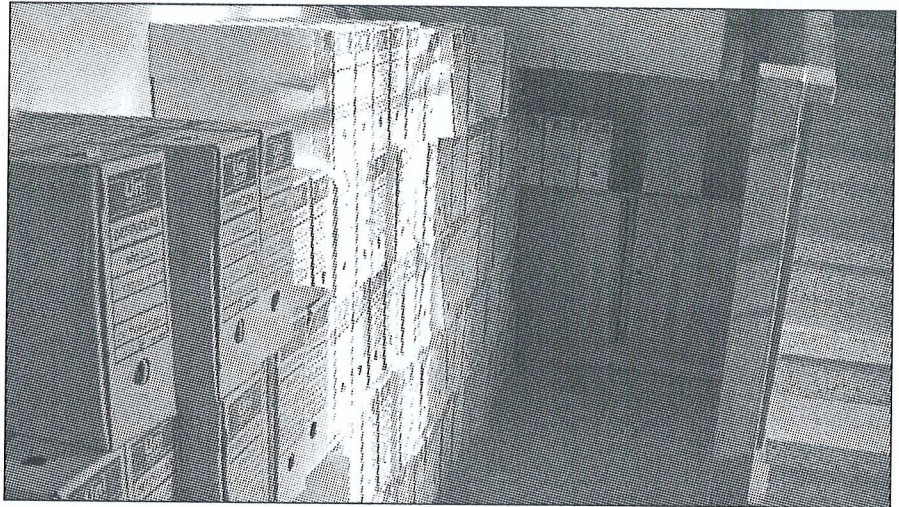
text REDACCIÓ

Un edifici obsolet, inadaptat i incapaç d'acollir a treballadors municipals i a usuaris de les instal·lacions. És l'ajuntament de Benicarló. Treballadors i usuaris es queixen de les deficiències de l'edifici. La falta d'espai impossibilita el normal desenvolupament del treball diari dels treballadors municipals, cent vuitanta en estos moments, la qual cosa va en detriment de la qualitat del servei que ofereixen als ciutadans.

Els problemes es multipliquen per tot l'edifici a causa de la falta d'espai. Els expedients s'amunteguen damunt de les taules i per tots els racons és possible trobar caixes d'arxius. D'altra banda, les llargues cues que se solen formar davant de determinats departaments són la mostra més evident de la falta de personal amb el que compten els serveis municipals del consistori. Les veus de protesta s'han alçat des dels propis funcionaris, que s'han fet eco de les reclamacions dels ciutadans usuaris.

LA CASA DE LA BARONESA

Les dependències municipals es van traslladar oficialment a l'edifici de la baronesa en 1.988, sent alcalde de la ciutat Juan Vicente Rambla. En aquell moment, les dependències de l'antiga casa senyorial es van remodelar i van adaptar a les noves necessitats consistorials. No obstant, l'espectacular augment de la població al llarg dels últims anys, provocat sobretot per l'arribada massiva de població immigrant, ha fet que les dependències comencen a mostrar-se ineficaços per a complir el paper a què van ser destinades. En la planta baixa, s'ubiquen les

oficines de la Policia Local i el registre d'entrada. En el primer cas, quaranta-set agents es veuen obligats a conuiu en el reduït espai que se'ls ha assignat. Oficines, vestuaris i armer, s'han quedat xicotets per a donar cabuda a una plantilla que s'ha anat incrementant a un ritme de dos agents per any. En la recepció, els ciutadans es veuen obligats a presentar les seues queixes i reclamacions davant de l'atenta mirada i escolta de qui espera el seu torn, a causa de les reduïdes dimensions de l'espai.

L'accés als pisos superiors de l'edifici es fa pel registre d'entrada, en el que es repeteix la mateixa situació que en el de les dependències de la Policia Local: tres treballadors municipals s'amunteguen després d'un reduït mostrador i atenen la centraleta, el registre d'entrada i informen de la ubicació dels despatxos municipals. En la primera planta de l'edifici, l'entrada s'ha convertit en un magatzem de materials, davant de la impossibilitat de col·locar-los en un altre espai. Les destartalades butaques i una taula on s'amunteguen fullets informatius desfasats completen l'escenari amb què es troba qui accedeix a esta planta. A continuació, un llarg mostrador

separa als funcionaris dels usuaris, que, davant de la falta de senyalització, es veuen obligats a preguntar a quina taula s'han de dirigir per a resoldre les seues gestions. I per a acabar de completar el panorama, el departament a què més usuaris es dirigeixen, el d'empadronament, es troba al fons de la planta. L'anunciada desaparició de mostradors que es va fer en l'època Flos encara no s'ha dut a terme. El Saló de Plens, situat en la segona planta de l'edifici, ha mostrat moltes vegades, la seua incapacitat per a acollir als benicarlandos, cada vegada més interessats en els temes d'àmbit polític municipal.

En la tercera planta de l'antiga Casa de la baronessa estan ubicades les oficines del departament d'Urbanisme, un dels més visitats del consistori. L'accés a les dependències és inaccessible a les persones amb dificultats de mobilitat, ja que, després d'eixir de l'ascensor, es troben amb tres escalons de pujada i tres de baixada abans d'arribar al concís mostrador on els funcionaris atenen el públic.

EDIFICI INACCESSIBLE

Han sigut diverses les ocasions, i des de diversos sectors de la

Denunciem l'estat de l'edifici

ve de la pàgina anterior

població, que s'ha denunciat la inaccessibilitat de l'edifici consistorial. En este sentit, per a facilitar l'accés des de l'exterior a les persones amb dificultats de mobilitat, es va instal·lar una rampa. La mateixa solució es va haver d'adoptar per a entrar a les dependències de registre i a les de la Policia Local. No obstant, esta solució només permet l'accés a la planta baixa. A pesar que l'edifici està dotat d'ascensor, la intrincada xarxa d'escaleres interiors és impossible de salvar si se circula per l'interior de l'ajuntament amb qualsevol vehicle dotat de rodes. D'esta manera, és habitual veure el vestíbul d'entrada a l'edifici inundat de carros de xiquets, ja que els patits progenitors es veuen obligats a aparcar en este espai el vehicle i carregar amb el xiquet en braços si volen realitzar qualsevol tràmit en els pisos superiors de l'edifici. En este sentit, els treballadors municipals han denunciat que l'edifici no reuneix les condicions d'accessibilitat i ergonomia que dicten les mínimes normes d'atenció als usuaris i de salut laboral.

LES QUEIXES DE LA POLICIA LOCAL

La Policia Local de Benicarló ha

reclamat a l'ajuntament que incremente la plantilla d'agents i els trasllade a unes dependències més coincidents amb les necessitats actuals de la ciutat. Agustín Parra, intendent en cap de la Policia Local de Benicarló, ha reclamat que "s'avance la previsió de personal i es cobrisquen determinades unitats adequadament, com la Unitat Administrativa". D'altra banda, ha qualificat d'"imprescindibles" unes noves dependències, així com "un servei de grua, personal de senyalització i dipòsit de vehicles". Parra hi ha apel·lat a la qualitat del servei que des de la Policia Local s'ha de prestar als ciutadans. "No hem d'oblidar que som un servei públic i que com a tal, hem de realitzar el nostre treball no sols solucionant-ho, sinó fent-ho de la millor manera possi-

ble", ha dit.

Juan Lores, regidor de Governació, ha anunciat que enguany, la plantilla de la Policia Local s'incrementarà en dos agents més. En l'actualitat, està composta de quaranta-set agents, "molt per davall de la ràtio que es necessitaria per a cobrir les necessitats de Benicarló", reconeix Lores, el qual ha dit que el nombre d'agents hauria de ser de seixanta. L'edil de Governació ha anunciat que en el mes de juliol, es reunirà amb els agents per a intentar establir les necessitats de la plantilla i solucionar-les. D'altra banda, ha explicat que l'equip de govern intentarà dotar d'un nou espai físic als agents.

Vigilaràn les infraccions urbanístiques

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha anunciat un enduriment de la vigilància de les infraccions urbanístiques que es cometen dins del terme municipal. Utiliano García, regidor d'Urbanisme, ha anunciat que el consistori pretén "la normalització administrativa de les actuacions constructives que s'han realitzat incomplint el PGOU". García hi ha acusat a l'anterior equip de

govern de "passivitat" davant d'este tipus d'infraccions i ha explicat que "no s'han donat solucions per part de l'administració a zones amb potencial residencial i s'ha generat un cas urbanístic en determinades partides". Les noves normes urbanístiques del País Valencià obliguen els governs municipals a fer complir la llei i en este sentit, l'edil d'Urbanisme s'ha mostrat disposat a utilitzar tots els mecanismes legals possibles per a acabar amb

esta situació. "Per la nostra part utilitzarem totes les armes que l'administració ens concedix, com atestat de la policia, trasllat a la Fiscalia, per a veure si d'esta manera podem liquidar la revisió del PGOU, que és el que ens pot donar solucions", ha dit. García ha demanat temps i col·laboració als ciutadans en este procés de regularització que es pretén iniciar.

I Setmana del Medi Ambient Benicarló, Naturalment!

del 26 de maig al 5 de juny de 2005. Plaça de la Constitució

EXPOSICIÓ "SOS ATUREM EL CANVI CLIMÀTIC", AMB PROJECCIONS ININTERROMPUDES DE VÍDEOS

conferències i debats

Auditori Municipal a les 20:30 h

31/05/05 ELS CIUTADANS DAVANT EL CANVI CLIMÀTIC
Xarxa: Alternatives-Ecològistes en Acció

01/06/05 SUBVENCIONS I FINANÇAMENT D'ENERGIES RENOVABLES.
Agència Valenciana de l'Energia

02/06/05 ENERGIES RENOVABLES. TECNOLOGIES DISPONIBLES.
SITUACIÓ ACTUAL I PERSPECTIVES DE FUTUR.

Associació Indústria Fotovoltaiques.
Associació Indústria Solar Tèrmica.
Associació Empresarial Eòlica.

del 26 de Maig al 3 de Juny de 2005. Plaça de la Constitució

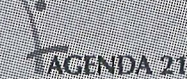
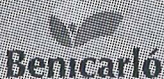
JOCS I TALLERS MEDIAMBIENTALS PER ALS ALUMNES DE CENTRES ESCOLARS DE BENICARLÓ

2 de Juny de 2005. 18:00 h Plaça de la Constitució

ESTALVI D'AIGUA EN LA LLAR. TRUCS I CONSELLS PER A ESTALVIAR AIGUA

Agenda 21 desenvolupament sostenible

medi ambient

www.ajuntamentdebenicarlo.org

Anellar aus a la Penya Setrill

text NATÀLIA SANZ

L'anellament d'aus és una tècnica utilitzada per a estudiar diversos aspectes de la biologia dels pardals i sobretot, les seues preferències a l'hora de triar un hàbitat i els moviments migratoris de diverses espècies. Per mitjà de la col·locació d'una anella metàl·lica, els especialistes porten més de cent anys estudiant la vida dels pardals. És un dels treballs que realitza en el Prat de Peníscola el professor Juan

Antonio Muyas, qui, una vegada per setmana, anella aus en este hàbitat humit. Així ho explicava en la xarrada que va impartir a Benicarló, invitat per la Penya Setrill. Muyas reconeix que, a pesar de la degradació que pateix el Prat, encara és una bona zona per a estudiar el comportament dels pardals. La proximitat del delta de l'Ebre facilita el pas de nombroses espècies d'aus migratòries, a les que se sumen les que habitualment habiten el Prat. La setmana que ve, l'arqueòleg Artur Oliver serà l'encarregat de dissen-

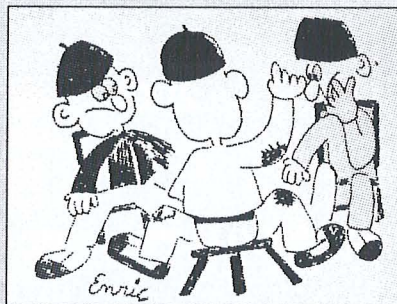
tar sobre els ritus funeraris en el poblat ibèric del Puig de la Nau de Benicarló.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1. Un tafaner recordarà tota la vida el descobriment a què el va dur una inesperada punxada al baix ventre mentre disfrutava del jardinet de Fontcuberta una agradable tarda de primavera. Sense veïns coneguts en la contornada va pensar que segurament podria aprofitar per alleujar-se als lavabos del Conservatori Mestre Feliu i cap allà se'n va entrar. Ara, la faena va ser d'ell per a no fer-s'ho damunt i no eixir pitjor que havia entrat. Els serveis estan bruts, molt bruts, com abandonats, el de xiques no té porta i els que en tenen no poden tancar-la. I sembla que la situació està així des de fa quasi dos anys. Què ha de passar perquè aquestes coses no es repetisquen?

2. Val la pena remarcar que just abans de l'apretó el pacífic tafaner acabava de descobrir en les pàgines de la novel·la que llegia una singularitat històrica: Benet XIII, el Papa Luna refugiat a Peníscola, menjava patates un segle abans que algú les portara d'Amèrica. Si eren vius aquells

peniscolans... més que l'autor de l'anacronisme, un prestigiós doctor benicarlendo.

3. La setmana passada ens fèiem ressò de la desaparició del cotxe de l'anterior regidor de Cultura. Avui ja en tenim notícies: el vehicle ha aparegut socarrimat i emblanquinat en terme de Vinaròs. Ja diuen els diaris que la situació dins el seu partit està que crema... Fora bromes: ens sap greu també el que ha passat.

4. El que sí que sembla broma són les paraules d'un altre prohóm i mecenes de la cultura local que el dia de sant Gregori amenaçava el nou consistori d'arribar a les mans si no es portaven com calia amb els amics i coneguts del sant. Tal com estan les coses, són capaços d'apel·lar al Summe

Pontifex, al·legar objecció de consciència i no pujar a l'ermita amb un ajuntament laic l'any que ve.

5. La multa. El senyor alcalde encara no ens ha fet arribar el rebut que demostre que ha complit les seues obligacions pagano-fiscals. Seguim esperant.

6. I mentre esperem us proposem un joc com aquell de Buscando a Wally. És molt fàcil: últimament els professionals de la premsa no saben com fer-s'ho per aconseguir fotos dels governants locals sense que aparega en algun racó de la imatge un exregidor del PP. Quan veuen un micròfon o una càmera no paren fins aconseguir clavar el cap, així ho vam veure el dia de sant Isidre i així ho hem vist, fins i tot, en la roda de premsa d'un dirigent popular vinarossenc... que ja són ganes! En aquest cas, el vinarossenc li va abocar a Jaime Mundo, que entrava amb un caliquenyó entre els llavis: "Xe, Jaime, des que no eres alcalde t'has tirat al vici." Cosa que don Jaime va contestar: "Mira, m'avorria i he vingut cap aquí."

Treballador ferit a l'obra

text NATÀLIA SANZ

Un obrer va resultar ferit de gravetat a l'afonar-se la casa on estava treballant a Benicarló dilluns passat al matí. Alexandro G, de 31 anys d'edat, veí de Vila-real, es trobava treballant en la fonamentació d'un bloc de vivendes en el carrer Lluís Vives de Benicarló.

Les obres havien provocat l'aparició de clavills en l'edifici confrontant, per la qual cosa l'obrer estava procedint a la seua reparació quan l'edifici es va afonar a causa del mal estat de l'estructura. Van ser els propis veïns de l'immoble sinistrat els que van donar avís al Centre de Coordinació d'Emergències al voltant de les deu del matí. Fins al

lloc de l'accident es van desplaçar efectius de la Policia Local, una dotació de bombers del parc Comarcal de Benicarló i una ambulància del Samu.

L'obrer accidentat va caure des d'una altura de dos pisos i després de practicar-li les primeres

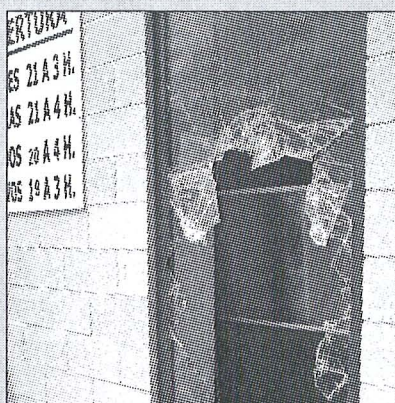
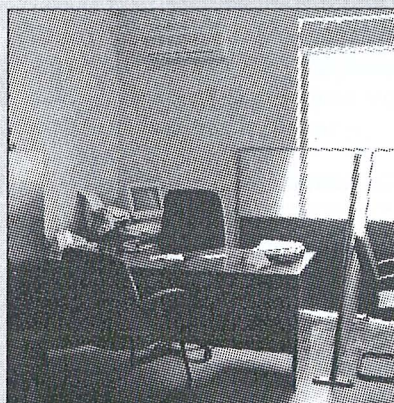
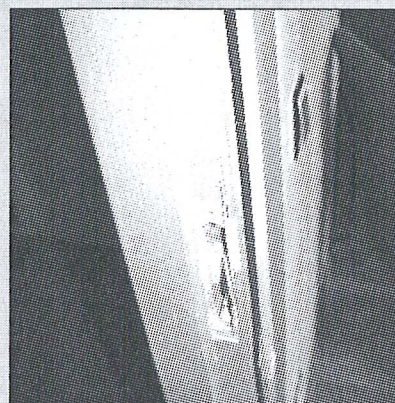
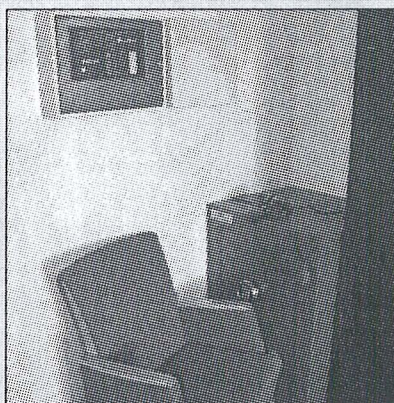
atencions sanitàries i immobilitzar-ho, va ser traslladat pel Samu a l'Hospital Comarcal de Vinaròs, on va quedar ingressat. El treballador presentava policontusions i una cama trencada.

Nou robatori al Bingo

text NATÀLIA SANZ

El bingo del Centre Comercial Costa Azahar de Benicarló va ser objecte, en la matinada del dilluns, d'un intent de robatori. Es tracta del segon assalt que pateix en quinze dies i el tercer en els tres mesos que porta obert, encara que esta vegada, els presumptes lladres es van donar a la fuga després de ser descoberts pels serveis de seguretat del centre comercial. En esta ocasió, van trencar la lluna de seguretat que es troba al costat de la porta principal d'entrada, amb l'objectiu d'accedir a l'interior del recinte.

D'altra banda un menor de 17 anys i veí de Benicarló va ser detingut el cap de setmana passat, com presumpte autor d'un delictes contra la salut pública, al trobar-li una bossa amb 73 pastilles d'èxtasi i 2 paperines de cocaïna.

'Nuestra Natacha'

text NATÀLIA SANZ

Era en plena Guerra Civil, en 1937 quan un grup d'aficionats benicarlandos posava en escena l'obra teatral d'Alejandro Casona "Nuestra Natacha". Setanta anys després del seu estrena, el grup de teatre La Escalera va tornar a posar el text en escena.

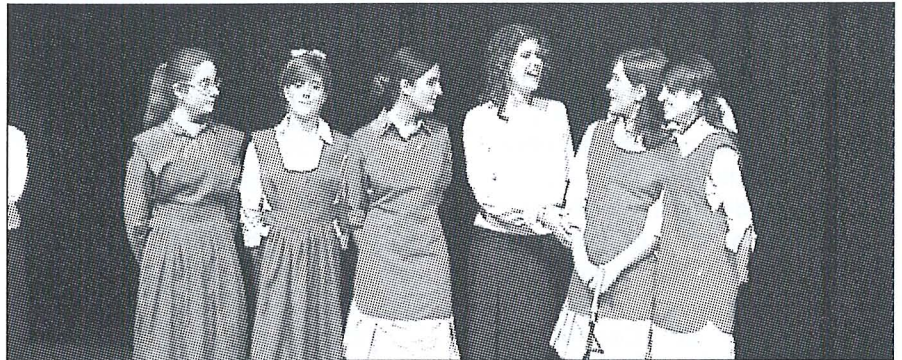
Poc tenen a veure aquells jovents amb la generació actual, amb unes perspectives i una manera de vida completament diferents. L'obra recrea part de la vida de Natacha, la primera dona que es va doctorar en el nostre país. El seu primer treball, en el mateix reformatori que la va veure créixer, serveix per a conèixer els temors d'una dona valenta, capaç d'enfrontar-se amb els reptes que

li planteja la seua nova vida.

Natacha, la nostra Natacha, com la criden els seus companys d'universitat, és capaç d'alliberar de lligams a un grup jovents que viu en el reformatori. Pors, dramatisme, tendresa i comprensió s'entremesclen en l'escenari gràcies a la magnífica posada en escena dels alumnes de La Escalera, diri-

gits per Josi Ganzenmüller.

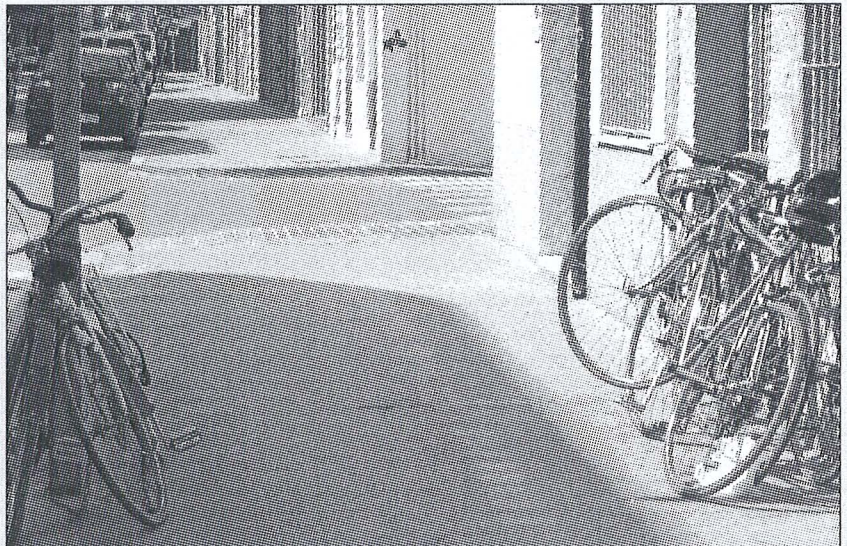
La joventut de principis d'este segle va saber recrear l'escenari en què van viure altres jovents com ells, però del segle passat. La merescuda ovació final va ser el millor premi a l'esforç que, al llarg de l'any, ha realitzat La Escalera.

Denúncia

Sabiem que l'ajuntament havia disposat nous llocs per deixar les bicicletes. També sabem que no els utilitzava quasi ningú. Ara hem descobert el per què? La imatge és ben clara.

N'haviem vist moltes vegades de bicicletes enganxades als pals dels senyals de trànsit, fins i tot algunes es quedaven a peces (els amics de l'aliè feien feina), però ara, hem descobert que les reixes també serveixen per a aquest menester quan els pals de trànsit estan saturats. No sabem si aquestes que apareixen a la imatge devien estar aparcades perquè els seus usuaris havien anat a fer algun recau,

o perquè han pensat que quantes més en fiquen, a millor, podran fer més força i arrencar la reixa amb més facilitat, o perquè és una mesura de protesta con-

tra l'ajuntament per no ficar més llocs d'aparcament de bicicletes. Tot i així, segurament a casa seua no se les enganxarien. Una mica més de civisme.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATÀLIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO,
 TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ F
 CUC, XAVIER BUR
 MUSSOL, CARLES
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBES
Fotografies/ NATÀ

L'Agenda 21 ja té gestora

text NATÀLIA SANZ

El Fòrum de Participació Ciutadana de Benicarló va reunir, el dimarts a la nit, a prop de cent persones en l'Auditori Municipal de Benicarló. L'objectiu d'esta reunió era constituir els diferents consells sectorials que integraran el fòrum i l'elecció de president que, una vegada més, es va haver de posposar.

En esta ocasió, i després de la

proposta realitzada per part de la taula constitutiva, els assistents a la reunió van proposar al seu torn crear un gestora que s'encarregarà de desenvolupar l'organigrama general de funcionament i portarà al fòrum una proposta de president. Pilar Orts, Antonio Arín, Patrici Cornelles, Manuel Funes i Àngel Esquinas, són els noms de què es van oferir voluntaris per a integrar la gestora. Dilluns que ve, es reuniran amb Juan Lores,

regidor de Participació Ciutadana, en una trobada de treball que servirà per a traçar les línies d'actuació del fòrum i per a proposar la designació de president.

L'edil ha ofert el suport tècnic i administratiu del seu departament per a posar en marxa esta nova ferramenta dels ciutadans benicarlandos.

El PP no vol taules ni sèries

text NATÀLIA SANZ

La proposta de ratificació d'inici de tràmits per a la creació de la mancomunitat de la Taula del Sénia va tornar a suscitar el debat sobre les funcions i utilitat d'este òrgan supramunicipal en el ple extraordinari que es va celebrar anit en l'ajuntament de Benicarló. Els populars benicarlandos continuen mantenint la seua oposició a la creació d'este òrgan de gestió. El tema de les fronteres de les comunitats autònomes va ser el primer dels temes a botar a la palestra. Francisco Flos, portaveu del grup municipal popular, al·legava que "nosaltres ja tenim un govern a qui traslladar-li els nostres problemes" i recordava les institucions valencianes.

D'altra banda, assegurava que aprovar la mancomunitat és crear una nova institució que "l'únic que farà és portar proble-

mes entre comunitats autònomes".

Per als socialistes, la visió sobre la Taula és ben diferent. José Sánchez, portaveu dels socialistes, es preguntava "qui va inventar les fronteres" y recordava que el territori que ara es vol constituir com a mancomunitat "ha segut des dels temps dels fenicis una comarca natural". D'altra banda, els populars asseguren que hi ha determinats temes candents que la Taula es nega a debatre, com ara el parc eòlic marí, el transvasament de l'Ebre o la presó d'Albocàsser. Finalment, el dictamen va ser aprovat amb els onze vots a favor de l'equip de govern.

Pel ple passava també per a la seua aprovació la cessió de la condició d'urbanitzador del PAI de la Ciutat Senior. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, explicava que les últimes negociacions que s'han fet amb l'ur-

banitzador "permetran que l'ajuntament obtinga més metres quadrats de sòl residencial". El primer edil va explicar que el consistori ha canviat el terreny d'ús terciari que li corresponia dins del PAI per sòl residencial "en els que és molt probable que es construïsquen vivendes de protecció oficial", de les quals manca Benicarló. Escuder va assegurar que l'obtenció de més metres de sòl per a la ciutat s'ha fet "gràcies a haver sigut reivindicatius".

D'altra banda, Escuder es referia també a la canalització del Barranc de la Sotà, que solucionarà els problemes d'inundació en la zona i les obres de la qual van a càrrec de l'empresa urbanitzadora de la Ciutat Senior. L'últim dels tràmits per a la posada en marxa de les obres es complirà, va dir Escuder, en el ple ordinari d'este mes.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

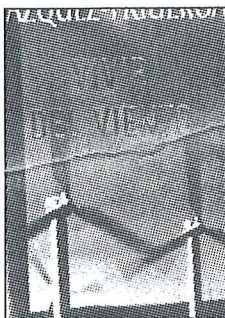
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. **La Veu** es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Viure del vent (1)

El passat 23 d'abril, l'escriptor Alberto Vázquez Figuerola (AVF) -convidat per l'associació Salvem el litoral- pronuncià una conferència en contra de l'energia eòlica a l'Auditori Municipal de Vinaròs. Malauradament, no la vam poder escoltar en persona però en hem informat del seu contingut pels diversos mitjans de comunicació -El Dissabte, Vinaròs-News, Ser-Maestrat i Mediterráneo- i pel relat d'alguns assistents. Amb aquest article i el següent, no volem donar la nostra opinió sobre el parc eòlic marí de Vinaròs - ho vam fer a La Veu núm. 447 de 20 d'agost de 2004- sinó sobre les idees d'AVF sobre l'energia eòlica.

Les seves afirmacions ens han paregut molt fortes i greus, i ens ha sorprès que cap mitjà les valorés; sols El Dissabte parlà "d'un agressiu Vázquez Figuerola". L'escriptor denuncià que l'energia eòlica és "el negoci més brut del món després del tràfic d'armes i de drogues" i que "és un crim i un disbarat, sols condueix a que una poca gent guanyi molts diners". El frau radica en que sols consumim la quarta part de l'electricitat d'origen eòlic, "la resta es llança, però es fa pagant quasi 70 € el mega-vatio (MW), en uns moments en que qualsevol energia costa 2 €/ MW"; "un dissabte per la tarda, quan la xarxa té un sobrant d'energia brutal, ¿de què serveix que els molins estiguin generant energia? També assenyalà que "els parcs eòlics provoquen desastres amb efectes mediambientals, destrucció de la fauna i de tot", i encoratjà a que "el que ha de fer aquest poble és tirar-se al carrer i dir que ja està bé de lladres i poca-vergonyes". Denuncià la corrupció dels funcionaris que concedien els permisos als parcs eòlics. Més constructivament digué que "l'única utilitat de l'energia eòlica és que s'utilitzi, mecànicament, per a pujar aigua a les muntanyes. Quan realment es necessita energia, que es deixi caure l'aigua produint energia hidroelèctrica".

AVF no basà, fonamentalment, la seva crítica en l'impacte paisatgístic, sobre les aus o la fauna marina, sinó en una suposada "gravíssima estafa". Les empreses del negoci eòlic serien les grans beneficiades junt a molts funcionaris corruptes. S'han de considerar aquestes afirmacions com a tal o com a figures retòriques? Estan a la mateixa alçada que el "Càrtel" de Medellín la constructora ACS o La Caixa, ambdues sòcies del parc eòlic de Vinaròs?

La posició d'AVF sobre l'energia eòlica està plasmada en la novel·la "Vivir del viento", publicada per Plaza & Janés l'any 2003. Els protagonistes són uns afamats personatges del cine d'Hollywood, un productor, un director, un guionista, un actor i una actriu. La dona de l'actor es mor després d'una llarga convalescència. El viudo, per la memòria de la seva esposa, convenç a la resta del grup a fer una pel·lícula en contra de l'energia eòlica. L'acció es desenvolupa a Califòrnia, però, les poques dades que figuren - es parla de ministeri quan a EUA hi ha secreta-

ria d'estat- són de l'Estat Espanyol. En les converses dels personatges apareixen els arguments d'AVF, bàsicament els mateixos de la xerrada de Vinaròs. A l'annex, figura, en forma de carta adreçada al govern espanyol, una proposta de solució d'un protagonista -d'AVF en realitat- per a la catàstrofe del Prestige i de les mareas negres en general. Consistiria en el llançament de "ciment hidràulic", el que consolida dins de l'aigua, al cru per formar una massa sòlida que cauria al fons de la mar.

De forma semblant a la novel·la, AVF ha contat que un dissabte per la nit anant per una carretera de Lanzarote, es fixà en tots els parcs eòlics i pensà per a què servia tot allò quan hi havia un excedent a la xarxa que ningú consumeix. Segons AVF, en una entrevista publicada per l'Agència EFE en 2003, l'energia elèctrica produïda d'origen eòlic era un 5,7% del total, però sols representa un 0,5% de la consumida, i la resta es llança?. Però, en realitat, a qualsevol hora del dia el consum és elevat, pot superar el 40% del màxim diari, i que diverses centrals energètiques són regulables -hidroelèctriques o tèrmiques- que poden, fins i tot, desconnectar-se de la xarxa.

A la novel·la es confonen, en diverses ocasions, la potència i l'energia elèctriques. Per exemple, a la pàgina 47 és diu que "estem pagant set o vuit vegades el seu valor real, uns quilovats que s'estan llançant al fem". En realitat, el que consumim i paguem són quilovats-hora (kWh), no quilovats (kW), podem comprovar-ho a la factura de la llum. Si tenim una rentadora amb una potència 1,5 quilovats (kW) i està aturada, no consumeix res, però si funciona 2 hores, ha gastat 3 quilovats-hora (kWh) d'energia elèctrica.. Possiblement, aquesta errada explica les dades de l'entrevista de l'Agència EFE; la capacitat màxima de produir energia elèctrica d'un molí eòlic és la seva potència però l'energia que genera depèn del temps en que bufa el vent. L'any 2004 l'eòlica era el 11,5% de la potència generadora instal·lada i produí sols el 5,4% de l'energia elèctrica; en canvi la nuclear fou un 11,2% de la potència i generà el 28,9% de l'electricitat. Les nuclears funcionen sempre, les eòliques quan hi ha vent.

La majoria de les empreses del sector eòlic no són massa grans, sols els darrers anys, quan s'ha vist que és un negoci rendible, han entrat les grans empreses elèctriques, constructores i entitats bancàries. Tenen tant de poder un grapat de mitjanes empreses per a orquestrar tan gran estafa?

El principal capital d'un moviment cívic és la gent que té darrere, però també la serietat i credibilitat de les seves propostes i arguments. No tot val per a defensar una opció per correcta que sigui.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 484

text EL LECTOR

El tema de la setmana és massa seriós i delicat per a mi, i reconec que no pensava que hi hagués tants de casos de maltractaments entre nosaltres. Però es veu que tot està més escampat del que hom pensa. Certament m'he quedat desagradablement sorprès, i per a mi és molt difícil d'entendre tot això de la violència de gènere, vull dir que no puc comprendre les agressions dins l'àmbit familiar, i penso que qualsevol mesura és bona per tal d'evitar-lo. També he trobat molt encertada l'expressió "terrorisme domèstic", m'agrada més que això de la violència de gènere, que queda molt general. Una altra vegada he de reconèixer el magnífic treball d'investigació fet, suposo, per la seua col·laboradora més activa. Això ens demostra que, tot i pensar que estem en una zona privilegiada on veiem moltes coses que ens sonen llunyanes, també tenim moltes coses dolentes.

Ara vaig a les coses serioses de veritat i allò que ens preocupa a tots de veritat. No entenc la panissola, com tampoc no entenc eixe retintín dels tafaners amb això de la romeria de sant Gregori. A mi sí que em va agradar vore autèntics pelegrins amb carabassa i petxina. Sí senyor, com ha de ser, con Déu mana i com el poble savi vol. Això només és l'evolució natural del que està passant al nostre poble des de fa uns quants anys. Efectivament, com bé diuen els tafaners, la capacitat d'absorció del poble de Benicarló no té parangó. Som un poble esponja, capaços d'assimilar qualsevol tradició en un tres i no res i fer-la nostra de seguida. Ben aviat, a les cròniques de la romeria de sant Gregori podrem

llegir: "...no van faltar les tradicionals carabasses i petxines que, penjades a les canyes dels pelegrins, omplien el Bulevard de Sant Gregori de llum i color. Aquests dos elements integrants de la festa, l'origen dels quals es perd a la nit dels temps...". Mal que els pese, la història del nostre poble s'escriu així. Fins i tot arribarem a un moment en el qual no se sabrà si la primera falla es va plantar a València o a Benicarló, i els historiadors entraran en erudites i documentades discussions científiques amb la sempre inestimable participació dels cronistes oficials dels pobles, autèntics dipositaris de les tradicions, cultura, idiosincrasia i saviesa ancestrals. Així que menys fotesa i més seriositat.

M'he espantat una mica quan he vist el nom que s'han posat els de la coral nova. Però després he buscat l'expressió en un diccionari i m'he adonat que no té res a veure amb allò que havia pensat en un principi. Que tinguen molta sort i una vida llarga i fructífera plena d'èxits.

Sembla mentida les coses que un pot arribar a descobrir a aquestes alçades. No m'hauria pensat mai que a Lleida es pogueren celebrar festes de moros i cristians. Ja estam tardant massa a fer-les nostres.

Llegeixo que més de deu mil persones van participar a la romeria de sant Gregori. Suposo que les altres deu mil estaven fent-se el carnet d'identitat, a Port Aventura o a Andorra. Això és el més típic de sant Gregori i no les paperines.

Seguim amb xifres. Mil sis-cents persones són moltes persones. L'augment del cens serà espectacular. Ja podem demanar més serveis, que els del Pp ja els tenien concedits i només faltava començar a picar i posar totxos.

Malament comença el nou alcalde. De moment la Mar Xica, que es pose a la cua, que hi ha altres prioritats.

Robes ja vol canya. Encara no han pres possessió els nous regidors i ja els vol passar comptes. Això em sembla molt bé, perquè els que han entrat ja sabien a quin merder es posaven i la nul·la gestió de Mundo al capdavant de l'alcaldia. Per això té raó Robes, i no se'ls pot donar peixet, que treballen que no hi ha res que els vinga de nou.

Després de llegir el darrer capítol de Pere Bausà m'adono, una vegada més, que tot i la bona voluntat d'algunes persones, el món va a una velocitat supersònica cap a la seua autodestrucció, i no hi ha alternativa possible. Però jo tampoc no vull anar a mart, m'estimo més quedar-me a vore què passa.

Segarra es queixa, una vegada més, de les actuacions arbitrals que ha patit el juvenil. Jo penso el mateix, al final de la lliga, allò que uns t'han llevat per un costat, els altres no t'ho tornen. Almenys als nostres equips. Potser no podria dir el mateix el Villarreal CF.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Al sumari se'ns fa un resum de la col·laboració de Pere Bausà que no té res a veure amb el text. També se'ns avança que a la pàgina tretze trobarem una informació sobre el club de natació.

Una cooperativa de referència

text NATÀLIA SANZ

Benihort, la cooperativa agrícola de Benicarló, inaugurava les seues noves instal·lacions en el polígon industrial del Collet diumenge passat. En una data tan assenyalada, Benihort va voler retre homenatge als qui, amb el seu esforç al capdavant dels llauradors benicarlandos, han aconseguit que la cooperativa siga una de les de major volum de facturació de la Comunitat Valenciana.

Pascual Senar Soriano, va ser el primer president de l'entitat. Amb ell es van posar en marxa

l'almàssera, el molí i un incipient servei de comercialització de productes. El treball de José Antonio Mundo, va fer augmentar el nombre de socis i va facilitar la creació de la secció de crèdit, que més tard es convertiria en la Caixa Rural. Juan Solanes va estar al front de l'entitat durant vint anys. A José Escuder li van tocar viure els anys durs de la crisi del sector, que va saber superar.

Manuel Simó va conèixer tots els òrgans de gestió de la cooperativa abans d'aconseguir la presidència de l'entitat en 1990. I José Antonio Marzá va ajudar a fer que

la cooperativa se situe ara en el lloc que li correspon. Tots ells rebien una placa commemorativa i l'aplaudiment del públic. Els homenatges es tancaven amb el que es brindava a José Fuentes Roig, que, encara que mai ha ocupat el càrrec de president, des de 1959 ha estat vinculat a la cooperativa.

El seu tarannà treballador en pro de l'entitat, li va fer mereixedor de l'homenatge de Benihort. Els actes es tancaven amb un vi d'honor i ball.

Dijous que ve, obrirà les seues portes en el Saló Social de la Caixa Rural, una exposició d'Art Infantil. Organitzada pels CEIPs Eduardo Martínez Ródenas i Marqués de Benicarló, l'objectiu és difondre els treballs que, al llarg del curs, ha realitzat els alumnes dels centres educatius. Els professors utilitzen com a metodologia de treball en les seues classes la plasmació en dibuixos dels temes estudiats. Els alumnes expressen, a través d'ells, la seua percepció de la realitat i aprenen les diferents matèries plasmant-les en xicotetes obres d'art, que, a partir de dijous que ve, podran ser vistes en la Caixa Rural.

Mans Unides informa:

Després de la inauguració de l'exposició han quedat quadres per adquirir. L'exposició estarà oberta els dies 16, 17, 18 (dilluns a dimecres) i 21 i 22 (dissabte i diumenge) de 19 a 21 h.

Oferta formativa IES Coromines

CICLES DE GRAU MITJÀ
(1400 i 2000 hores)

- Cuina
- Pastisseria i Forneria
- Restauració i Bar
- Gestió Administrativa
- Fabricació a Mida i Instal·lació

de Fusteria i Moble
- Muntatge i Manteniment
d'Instal·lacions de Fred,
Climatització i Producció de Calor

TERMINI SOL·LICITUDS: Del
8 al 10 de juny de 2005
Més informació d'aquest i més

cicles a:
http://www.cult.gva.es/dgoiepl/Ciclos_Formativos/FPEspecifica/interval/Default.htm

Més Informació
IES JOAN COROMINES
Passeig Marítim, 5
Telf. 964-472355

El Juvenil no promocionarà

text GREGORIO SEGARRA

C.D. Benicarló Juvenil, 6 - C.D. Benicàssim, 2.

No va haver carambola, van guanyar tots els implicats i el Juvenil es va quedar definitivament en la 5a. posició. Seran el Vall'D Uixó i l'Alboraia, 3º i 4º del grup, els que finalment jugaran la lligueta d'ascens. De totes maneres, cal felicitar al juvenil per l'excel·lent temporada realitzada. L'últim partit de la lliga va ser digne colofó a la mateixa, ja que el Benicarló va atropellar al Benicàssim, amb una sensacional actuació de Rubén Irigaray, que va marcar cinc dels sis gols del seu equip, alguns de molt bella factura, i de passada va demostrar que de vegades ens obstinem a anar a buscar fora el que tenim a casa. Rubén, si vol, pot ser aquest davant "de casa" que substitueixi en la memòria dels afectats als històrics Xoco i Pichi Alonso.

Alineació del Benicarló: Jorge, Fuentes, Víctor Esbrí, Víctor González, Fibla, Juanjo, Marcos, Óscar Seva, Alex Borrás i Irigaray. També van jugar: Ferri, Febrer i Pérez. Va arbitrar el partit García Castillo, el que passa per ser millor àrbitre de la província i que, una vegada més, va demostrar perquè. Llàstima que no ens ho ficaren a Sagunt.

Resultats del C.F. Benihort:

Va acabar també la lliga per al Cadet i l'Infantil. Contra el L'Alcora, l'Infantil va guanyar i va confirmar el bon final de temporada que ha acabat per allunyar-li de les últimes posicions, per a acabar molt dignament en la part central de la classificació. El Cadet, amb nombroses i importants baixes, va perdre el primer partit en

el Municipal al caure derrotat pel l'Alcora per 1-2, en un encontre en el que es va lesionar Castañeda i va haver d'acabar jugant de porter el defensa Maca.

La 3ª plaça obtinguda en la classificació, que ja tenia assegurada des de la penúltima jornada, es pot qualificar com molt bona, així com la temporada i el joc realitzat durant la mateixa pels de López Heredia. En Futbol-7, tant el Benjamí "A com" l'Aleví "A" van guanyar contra l'Alcossebre. Els benjamins perquè els seus oponents tan sols es van presentar amb 5 jugadors i no van jugar i els Alevins per una ampla golejada. L'Aleví "A" ja s'havia proclamat matemàticament campió de Lliga al perdre el seu únic perseguidor amb possibilitats, el Ciutat de Vinaròs "A", un partit que tenia ajornat. Doblet, doncs, per al Benihort en l'any de les seues noces de plata com club federat.

Els àrbrits i els Salesianos ens guanyen

text C.H.INDRET

En aquesta 1ª Autonòmica, creiem que els equips estaven formats per jugadors que estimen aquest esport, els aficionats en la graderia i bé, pareix que el salesianos de Alacant te un altre al·liat en el seu equip, una parella arbitral.

El entrenador del Peníscola, Robert Papic, és un director d'orquestra que no sol protestar les decisions arbitral, però en aquesta ocasió fent algunes precisions va vore la primera targeta groga la temporada.

El partit si ben bé va portar el ritme en un principi l'equip d'Alacant, la situació va ser molt diferent en la segona part. El Peníscola va començar la remontada, amb un treball, sobre tot en defensa, confiant després en una bona selecció en el llançament.

Quan arriben els minuts decisius, a partir del 45, la diferència en el marcador era assolecs de 3 gols, 24-21. En aquet precís moment, entren en joc la parella arbitral, sancionant sense justificació, faltes en atac, exclusions de dos minuts, etc.

El Peníscola intente concentrar-se en el seu treball, intentant oblidar-se de les injustes decisions i aconseguir apropar-se assolecs a dos gols, 26-24. Però quan el Peníscola tenia contra les cordes als locals, torne a començar el festival arbitral, amb més del mateix.

De ben llarg el Peníscola s'ha trobat am la pitjor parella arbitral.

C.H. Sporting Salesianos : 29
C.H. Indret Peníscola: 27

Golejada final

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

A S'ha acabat el bròquil. Per posar un brillant colofó al meu comiat de gasetiller esportiu d'enguany, no vaig acudir a presenciar el darrer matx de la temporada que el CDB va disputar diumenge passat al Municipal de la Carxofa contra el Sagunto CF. Confesso que m'haguera agradat anar-hi, però no va poder ser. Imponderables socials i fins i tot familiars em van impedir de poder gaudir d'un partit en què es van marcar la no gens menyspreable quantitat de nou gols, nou. Ara, una vegada més, torno a estar ací amb l'única informació d'un resultat, ben abultat encara que de no més de dos xifres, per omplir una pàgina sencera.

On vaig passar la vesprada? Doncs ja ho he dit, imponderables. Imponderables dels de veritat. No tinc per què donar cap explicació a ningú. Ni al tirà d'aquesta escanyolida publicació li n'hauria de donar cap. Avui, precisament avui, s'acabava el meu contracte, però aprofitant-se'n d'un moment de debilitat anímica causat per una important ingesta d'alcohol en una comunitat d'un familiar l'amo en qüestió m'ha fet saber que estic renovat fins a finals de juny. Fins a finals de juny escrivint de futbol local. Quina bestiesa! Ja em veig demanant-li una entrevista en profunditat a Josequi Mateu o al taquiller del Benicarló. Perquè, és clar, a mi, representant el mitjà que represento i anant acompanyat de qui vaig acompanyat en algun partit de futbol, no em vol parlar ningú. I jo no els he fet res. Ni em convoquen a les rodes de premsa, ni -el que és pitjor-, s'enfaden per cap de bajanades que dic. Una empastre tot plegat. Comprend que no trobe La Veu ningú que li escriba i que el dictadoret estiga molt i molt apurat per recórrer a personatges de la meua

catadura moral per omplir una fulla si més no durant un mes més. El que succeeix és que jo estic esgotat. El meu discurs està esgotat. Estic més acabat que Figo i Roberto Carlos junts, més vist que La túnica sagrada en divendres sant, més perdut que Samuel Eto'o amb una carxofa a la mà. El que m'apeteix de veritat és plegar, anar-me'n, deixar de fer el ridícul una setmana sí i una altra també. Vull deixar de ser la riota de la casa, n'estic tip que la gent es prenga a fotesa tot el que conto, anhelo esdevenir un ser humà normal amb els problemes normals dels sers humans normals. Buf.

No sé si ho havia dit, però el Benicarló -i anem al que anem- es va imposar per un bonic cinc a quatre al Sagunto en el partit de comiat de la temporada. M'han contat que l'espectacle va ser emocionant -és clar, amb un gol cada deu minuts ja ho pot ser- i que els jugadors s'ho van prendre tan a la valenta que els conats de tangana es van repetir al llarg de tot el temps reglamentari. Xoco es va atrevir novament a incorporar alguns juvenils en l'alineació inicial i fins i tot el joveníssim Marcos Cano va materialitzar un gol. Suposo que el respectable deguera acomiadar futbolistes i cos tècnic amb una emotiva ovació perquè, malgrat que alguns ens havíem creat unes expectatives que no s'han acabat de confirmar, hem gaudit de vesprades de futbol del bo i hem guanyat el Vinaròs i el Traiguera i li vam empatar èpicament al Castelló. També he sabut que abans de l'inici del matx es va guardar un minut de silenci per la mort del tio Jaume Llorach, massatgista durant una infinitat de temporades del CD Benicarló.

I ara què? Doncs no ho sé. No tinc dades per fer cap mena de balanç. No sé res. A més, tal i com he apuntat, dubto que ningú tinga la gosadia de deixar-se entrevistar per aquest mitjà i per aquest perio-

disto i no sé, de veritat, com camanti ompliré les quatre o cinc setmanes que em queden parlant de futbol. És ací on tinc el problema, ha de ser parlant de futbol. De rotllo per contar bajanades en tinc, vaja que si en tinc, però per escriure de futbol, francament, no.

A més, diumenge vinent ja no juguem contra ningú i, per tant, ni d'això puc dir res. Trist, molt trist.

LA NOTA. Es veu que ja hi ha moviment de cara la temporada vinent. Juan Pascual Sorlí s'incorpora a la Junta Directiva. Es pretén crear un amater -l'Atlètic Benicarló- i inscriure no un sinó dos equips juvenils. També es veu que pensem la possibilitat que Xoco continue com a entrenador, però jo encara recordo que un dia vaig tindre un somni en què se m'apareixia un nou coaix que li deien Alberto però que el seu cognom no començava per F. Freud en podria dir alguna cosa d'aquestes imatges oníriques i fer-ne la pertinent interpretació.

LA SENTÈNCIA. No hi ha cap sentència. Dilluns passat vaig escoltar amb atenció la tertúlia esportiva de CSNTV. Només una cosa. Per elementals motius d'urbanitat, quan s'interpel·la un interlocutor per comprovar si el missatge emés ha estat comprès, és de mala educació usar expressions del tipus "ho dic perquè m'entengues bé" o "no sé si m'entens". Queda molt millor un "m'explico?" o un "d'acord?", sempre és més humà, menys violent i diví i demostra un mínim coneixement de les normes bàsiques de comportament en públic. De res.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. El Ràcing de Josequi li'n va marcar sis al Culla i la Penya Valencianista em penso que va perdre fora.

Campionats a Torrent i Donosti

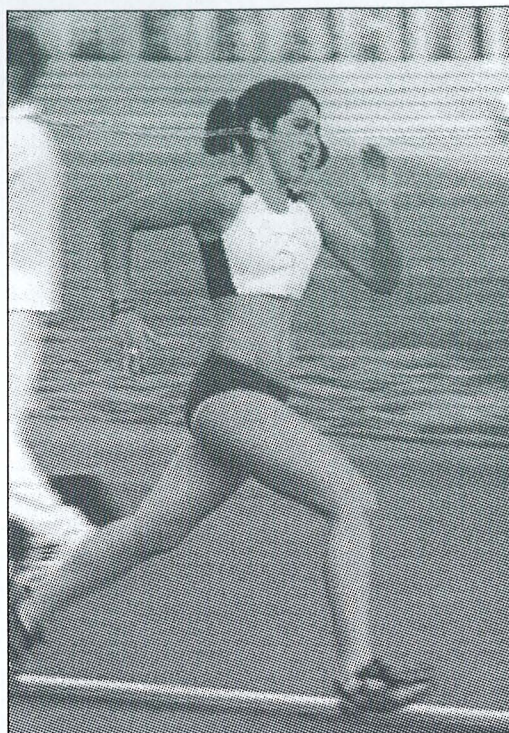
text C.A.BAIX MAESTRAT

El dissabte 14 de maig es va disputar a les pistes de Castelló un control amb la participació dels següents atletes del Baix Maestrat: Francisco García en 100 m.lisos 12"70 i 3er en 200 m.lisos amb un temps 25"55 3º(marca personal), Elisabet Delshorts 3ª en 100 m.lisos amb 13"11 i 2ª en el 200 m.lisos amb 27"07 . . Cristina Monforte 4ª en el 100 MLL amb 13"72 i Cristina Ferrando 3ª en alçada amb 1,50 mts.

El diumenge 15 a Torrent es va disputar el Campionat Utonòmic Cadet per equips amb la participació dels atletes : Cristina Monforte 300 m.lisos i

relleus 4x300 ,Isabel Fabregat 600 m. llisos i relleus, 4x300 Iñaki Giner Tobias 3000 m.lisos i relleus 4x300 Carlos Fabregat Ganzenmuller.

El mateix dia però a Donostia (San Sebastian) es va disputar la V mitja maratón San Sebastian amb la participació dels fondistes del Baix Maestrat: 7è vet.amb 1.15'38" Agustín Pérez el 41è sen. amb 1.15'47" Javier De La Fuente el 43è sen. amb 1.15'58" Roberto Prades el 58è sen. amb 1.17'14" Guillem Sancho el 86è sen. amb 1.20'02" Fernando Arnau el 187è sen. amb 1.26'05" Antonio Castro el 264è sen. amb 1.30'18" Javier Segura i la 6ª sen. amb 1.30'49" Pilar Prades.

Bon rumb

text C.N.BENICARLÓ

El CN Benicarló es va desplaçar el passat cap de setmana 14 i 15 de maig a la ciutat de Vila-real on es va celebrar el XXXVI trofeu " Sant Pasqual" a la que van acudir 8 equips amb millor nivell en este moment de la província de Castelló i València. En esta ocasió l'equip benicarlano va acudir a l'esdeveniment amb un total de 22 nadadors de les categories G-3 i G-4 i que com en altres ocasions van oferir una superba participació a nivell individual, que encara i tenint l'etiqueta de l'equip més jove "van pescar" 13 medalles, i per equips, una merescuda quarta plaça. Demostrant així que s'havia vençut de sobres a la pressió.

Categories G-3 G-4

Actuacions a nivell individual:

Miguel Piñana amb (4) medalles : 1 or - 200 papallona, 1 plata - 100 papallona, 1 bronze - 50 papallona, 1 bronze - 400 estils

Ferran Remolina amb (2) medalles: 1 plata- 100 braça, 1 plata- 200 braça

Susana Del Olmo amb (2) medalles : 1 or -100 lliures, 1 plata -50 lliures

I amb 1 medalla cadascun:

Paula Saura, 1 plata -100 braça
Janina Rodríguez, 1 bronze -100 braça

Marc Fresquet, 1 bronze - 50 lliures

Patricia O, Connor, 1 bronze - 50 esquena

Marcos Fuente, 1 bronze 200 papallona

A més a més es van aconseguir noves mínimes autonòmiques per part de :

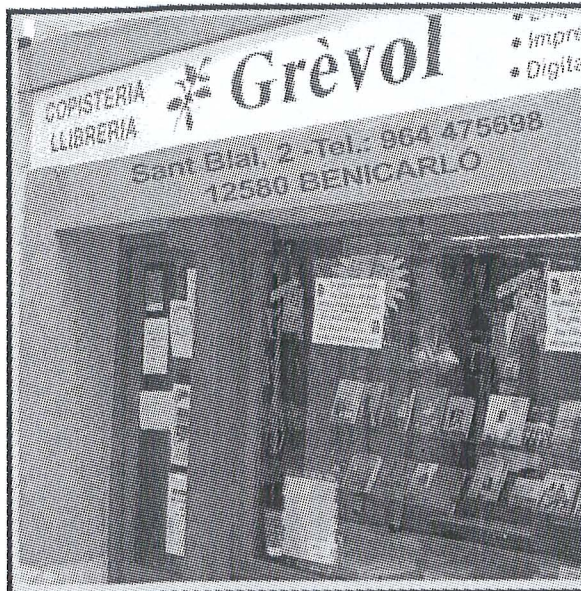
Agustin Parra en els 100 braça i, una mínima per acudir al Trofeu

Sagres, de nivell nacional, per José A. Adell en la prova de 100 esquena.

Per Xavi Burriel

Dia de Sant ... Europeu

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores